

și reviste din care a dat indicații asupra a 10.044 articole, referitoare la Bulgaria până la războiul din 1877—1878.

De o mare importanță sînt celelalte serii: *La Bulgarie et son peuple d'après les témoignages étrangers. I. Extrait des publications françaises*, Lausanne, 1918 (nr. 6, din Bibliothèque des peuples balkaniques) și mai ales cele 5 volume referitoare la istoria comerțului bulgar, în care se publică o serie de rapoarte consulare belgiene, austriece și franceze.

Lucrările lui N. Mihov, prin vasta lor informație și mai ales prin metoda riguroasă de lucru, sînt cunoscute în toată lumea, reprezentînd în mare măsură știința bulgară în străinătate. Ele au fost apreciate de cei mai cunoscuți savanți și bibliografi din U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Franța, Germania, Cehoslovacia etc.

Deși unul dintre bibliografii străini citați de Mihov scria că «prin operele lor bibliografii își scurtează viața ca s-o lungească pe a celorlalți cercetători în domeniul științei», N. Mihov a ajuns la vîrsta de 84 de ani, avînd fericirea să trăiască aproape două decenii în regimul democrat-popular, care i-a recunoscut marile sale merite, i-a publicat o serie de lucrări și l-a ales membru al Academiei de Științe. În anul 1959 Academia Bulgară de Științe și Institutul Bibliografic Bulgar «Elin Pelin» i-au dedicat un volum omagial, la care au colaborat cei mai cunoscuți bibliografi din țară și din străinătate.

Opera lui Mihov, nesecat izvor de informație științifică, exemplu de muncă neobosită, de metodă riguroasă de lucru și mai ales de modestie, reprezintă o mîndrie a științei bulgare.

C. N. VELICH

IVAN POPOVIĆ

(1923—1961)

La 20 iulie 1961 s-a stins din viață, la Hamburg, unde se afla într-o călătorie de studii, Ivan Popović, unul dintre tinerii slavisti și balcanologi iugoslavi, care s-au afirmat în ultimii ani. Pierderea lui, în plină creație științifică, a fost puternic resimțită de lingvistica iugoslavă.

Ivan Popović s-a născut la 22 ianuarie 1923 la Belgrad. Aici își face studiile secundare și universitare, luîndu-și licența (în anul 1949) la Facultatea de litere și filozofie din Belgrad, la catedra de slavistică. După aceea devine asistent și colaborator al Institutului de limba sîrbocroată de pe lângă Academia de științe din Belgrad. În anul 1953 susține aici teza de doctorat, consacrată graiurilor sîrbești din Bačka (Provincia Autonomă Voivodina). În anii următori își extinde cercetările dialectologice voivodinene. Legăturile sale cu această regiune devin și mai intense în anul 1955, cînd este ales docent de istorie a limbii sîrbocroate la Facultatea de litere și filozofie din Novi Sad, recent înființată; acum devine și membru al Secției de limbă a instituției «Matica Srpska» din Novi Sad. Ultimii ani îi petrece la Belgrad, ca membru al redacțiilor unor reviste și colaborator al mai multor instituții științifice din țară (în special al Institutului balcanologic din Sarajevo, reorganizat de regretatul H. Barić) și din străinătate.

Opera științifică a lui Ivan Popović constă din trei cărți tipărite și circa 100 de lucrări și articole de specialitate, dintre care vreo 30 publicate în reviste de lingvistică cunoscute din străinătate; la acestea se mai pot adăuga circa 250 de articole populare științifice publicate la rubrica «Limba noastră», în ziarul «Borba» de la Belgrad în curs de mai mulți ani (din 19.X.1955 pînă la 26.VII.1961).

Ca volume aparte a tipărit: *Istorija srpskohrvatskog jezika* (Matica Srpska, Novi Sad, 1955, 165 p.); *Kako je postao naš jezik* (Dečja knjiga, Beograd, 1956, 40 p.; ediție pentru elevi a istoriei limbii sîrbocroate); *Geschichte der serbokroatischen Sprache* (O. Harrasowitz, Wiesbaden, 1960, 687 p. + 15 hărți + 1 hartă în culori; ediția germană este, față de cea sîrbocroată precedentă, mult amplificată, completată și îmbunătățită). Teza sa de doctorat, *Govor Gospodjinica u svetlosti bačkih govora kao celine*, va fi inserată (cf.